UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Primvm Codicis Praelectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus, Barbatias, Philippus Decius. Matthævs Antonianvs Recensvi

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Pedaneis iudicibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96035

Visual Library

quoties.in verbo,manu cõmẽtarieñs. ¶ Itẽ eſt hec lex arg.ꝙ ſi ad idez tribunal ſunt duo officiales,⁊ vnus incipit cauſam examinare, qđ idem debeat proſequi,⁊ finire:alias iudicium eſt nullum,ſecundum Iac.but.

1 ☞ Iudices delegati poſſunt in cauſa ſibi commiſſa eligere nuntios.
2 Nuntius ſi deliquit in officio,poteſt puniri in macula corporali.4.
3 Iudices diuerſi puniunt de eodem delicto.
5 Iudices qui non poſſunt cognoſcere vltra certam ſummam, an poſſint punire coram eis delinquentes.
6 Monachi ſi habent iuriſditionem in aliquo loco,ad quem pertinet punitio delictorum illius loci.
7 Proceſſus aliquis an requiratur in remotione iſtorum nuntiorum.

¶ Lex ſecunda.

Omnibus iudicibus. ¶ Si executores nõ fuerunt idonei,ſʒ negligẽtes:remouent̃ ab officio,⁊ alij in eorũ loco
1 ſubrogant̃.h.d. ¶ † No.in iſta.l.multa bona.primo ꝙ iudices delegati poſſint in cã ſibi cõmiſſa eligere nũtio.⁊ ꝯcor.de offi.dele.c. paſtoralis.in prin.q nũtij debẽt ante omnia iurare facere officiũ ſuũ be
a ne ⁊ legaliter.qđ iuramẽtũ facit ꝙ ſtet̃ poſtea eorũ relatiõi[a] vt extra de appel.c.cũ parati.Nec eſt neceſſariũ ꝙ poſtea iurẽt in ſingulis relatiõi-
2 bus.ar.š.de iura.calũ.aut.in iſto,⁊ ita ſeruat cõſuetudo. ¶ † Scđo not.
b ꝙ ſi nũtius deliqt in officio[b],põt puniri in corporali macula: ⁊ dʒ ab officio reuocari,⁊ ali⁹ ſubrogari loco ipſi⁹. ¶ Tertio no.ꝙ hoc eſt verũ in maiorib⁹ iudicib⁹,q poſſunt imponere maculas corporales, ⁊ maiores multas.Sec⁹ eſt in minorib⁹ iudicib⁹,q hoc non poſſunt.⁊ ideo habes notare ꝙ vicarij caſtrorũ ⁊ villarũ nõ poſſunt nũtijs in officio delinquẽ-
3 tibus imponere maculas corporales,ſʒ leuẽ mulctã tantũ. ¶ † Quarto not.qđ de eodẽ delicto puniũt diuerſi iudices. Si enĩ ille q hʒ primã iuriſditionẽ in puniẽdo nõ põt ſufficiẽter punire:dʒ ſuppleri ꝑ ſuperiorem: vt hic in verbo,finaũt.facit qđ not.extra de iudicijs.c.at ſi clerici. Sup-
c plenda eſt ergo pena q̃ nõ fuit ſufficiẽter[c] impoſita.qđ eſt no. ¶ † Qui-
4 to not.qđ ſi nũtius nõ referat cãm inſtructã,ꝙ imponit̃ ꝑ hoc vitiũ liti. hoc eſt dicere ꝙ nõ tʒ ꝓceſſus nõ p̃cedẽte relatiõe nuntij,in eo in quo relatio attendit̃,ſeu expectat̃.de quo dic vt no.ꝑ Bar.ff.de ꝯdi.⁊ demõ.l. mulcũ intereſt.facit in ratiõe ſui.l.hec aũt.in princ.ff.quib.ex cau.in poſ.
5 eatur.dũ dicit ꝯtare dʒ liq̃ ecꝫ p̃tori ⁊c. ¶ † Si ergo index feſtinat ex-
d pectata relatiõe:ꝓceſſus eſt nulli⁹ ipſo iure.qđ tene mẽti. Quero hic[d]: ſi aliqui ſunt iudices q nõ poſſint cognoſcere vltra certã quantitatẽ,puta x.ſolidos,nũqd delinquẽtes corã eis poterũt mulctare vltra dictã q̃titatem.Hec lex eſt arg.ꝙ non:vt intelligat̃ eadẽ taxatio in principali ⁊ in
6 mulcta.facit.ĵ.qñ ꝓuoca.nõ eſt ne.l.cũ certa ratiõe. ¶ † Scđo eſt ar.ad queſtionẽ.pone ꝙ qdã monachi vel canonici habẽt de ꝯſuetudine poteſtatẽ in aliquo loco,⁊ baſſam iuriſditionẽ vſqꝫ ad certaʒ ſummã. Modo quidã cõmiſit ibi enorme delictũ,querit̃ ad quẽ pertineat iuſtitia:nã hec lex eſt arg.ꝙ vſqꝫ ad illã ſummã ꝑtineat ad monachos,⁊ ad canonicos. Reſiduũ vero iuſtitie ꝑtineat ad ſuperiorẽ.ſ.ad principẽ,q poterit vltra
7 punire.ſm Pet.⁊ Cyn.qđ credo verũ. ¶ † Quero hic,vtrũ in remotiõe iſtorũ nuntiorũ requirat̃ aliqs ꝓceſſus.dico ꝙ nõ:q2 delinquũt coraʒ iudicib⁹:⁊ aures iudicis offendũt:vnde leuato velo poſſunt ab officio remoueri,⁊ puniri:vt hic,⁊.ĵ.de teſt.l.nullũ.⁊ ar.no.de infa.l.ictus fuſtiũ. Vltimo gl.no.hanc legem contra peſſimos executores nolentes parere iudicibus.de hoc dixi.š.ti.j.l.ſancimus.

¶ De pedaneis iudicibus. Rubrica.

1 ☞ Iuriſditio iudicis pedanei an poſſit prorogari inter ſcientes.
2 Cauſa indelegabilis an poſſit delegari de conſenſu partium.
3 Cauſa appellationis an poſſit delegari.

¶ Lex prima.

Procuratori. ¶ Sententia lata ꝑ delegatũ ab incõpetenti iudice ordinario,eſt ipſo iure nulla.h.d. ¶ Nota ꝙ inter[e]
e quos qs non hʒ iuriſditionẽ ordinariaʒ,non põt ꝯcedere delegatã:q2 qui non hʒ authoritatẽ:non ꝯcedit authoritatẽ:vt.ĵ.tit.j.l.j.ff.de iuriſ.om.iudi.l.eũ qui.⁊ arg.ff.ad
1 mace.l.filiũ habeo.§.iuſſum. ¶ † Querit gl.vtrũ iuriſditio iſtius poſſit inter ſciẽtes ꝓrogari,dicit gl.ꝙ nõ:q2 nulla eſt,⁊ qđ nullũ eſt: prorogari nõ põt:vt.ĵ.de iuriſd.om.iud.l.priuatorũ.de p̃cario.l.ſʒ ⁊ ſi manente.⁊.l.
2 p̃cedẽti.§.fi.⁊ extra de offi.dele.c.ſignificãtib⁹. ¶ † Quero.lex noſtra loquit̃ de iudice incõpetẽti rõne ꝑſonarũ:ſʒ qd de iudice incõpetenti cui cã nõ poterat delegari,nũquid poterit de ꝯſenſu partiũ delegari cã indelegabilis: Rñdit gl.ꝙ nõ:q2 in prohibitis a iure nõ tenet cõſenſus par-
3 tium.qđ eſt notandũ. ¶ † Quero,nũquid cã appellatiõis poſſit delegari.dr gl.ꝙ nõ:q2 deſiderat quendã gradũ ſuperioritatis.alleg.š.de iudi. aut.ad hec.ſʒ ꝙ gl.intelligit illã:ſʒ alij aliter intelligũt,⁊ ideo dicvt ibi.

1 ☞ Ponit que in hac.l.tractantur,deinde concluſio ſubnectitur multum generalis in materia huius legis.2.
3 Cauſe excedẽtes ſummã trecentorũ:aureorũ,an poſſint hodie delegari.
4 Cauſe medie quando poſſint in totum delegari.
5 Illud quod eſt ſtatutum ad reſtringendum,non habet ampliare.
6 Obſeruationes non detrahunt ſuperiori poteſtati,ſed eam eminentiorem reddunt.
7 Cauſe minime,an poſſint delegari.
8 Cauſe minime,que dicantur.
Princeps,vel apoſtolicus cõceſſit alicui caſtrũ per hec verba:concedimus tibi omnia que ſunt meri ⁊ mixti imperij et iuriſdictionis in tali caſtro.nunquid maiores cauſe,medie ⁊ minores includantur in iſta conceſſione.9.10.
11 Merum imperium quid ſit.
12 Donans caſtrum cum plena iuriſdictione,an videatur donare merum imperium.
13 Et an poſſit dare tutorez,vel curatorem. Et an poſſit ibi legitimare.14.15.
16 Cauſa ſtatus,eſt cauſa magna.cauſe medie ſunt que excedunt.ccc.aureos.17.
Cauſe minime ſunt,que non excedunt ſummam ccc.aureorum.18.

¶ Lex ſecunda.

Placet. ¶ Medie cauſe que olim delegabant̃ occupationes leuiſſima,hodie non poſſunt niſi propter occupationes magnas, puta propter occupationes publicas,vel cauſarum multitudinem. Maxime vero cauſe propter has cauſas non delegabuntur,nec cauſa ingenuitatis,ſed in cognitione preſidis reſeruãtur,nec per hoc intelligitur iuriſditioni preſidis derogari,quin in eius poteſtatem reſeruent̃.h.d. ita legit hanc legem Odof.⁊ ſm hoc ille ver.qđ vſqꝫ adeo debet legi coniunctim cum verſic. p̃cedenti.vel dic ſm Iac.de aret.ꝙ intentio hui⁹.l. hec eſt:ꝙ medie cauſe non delegentur in totum, niſi propter publicas occupationes, vel propter cauſarum multitudinẽ.⁊ hoc vſqꝫ ad verſ.qđ nõ ita,quo ad cognitionẽ vero poſſunt delegari ſeruata ſentẽtia delegãti:vt in ver.qđ vſqꝫ adeo. q debet legi ante verſi.qđ non ita.ſm Ia.de bel.⁊ Ia.bu.Cy.⁊ Bar.cauſe vero maxime.i.meri imperij:vt in verſ.qđ nõ ita.⁊ cauſe ingenuitatis vt in verſi.dũ tñ nullo modo poſſunt delegari:nec ꝓpter publicas occupationes:nec ꝓpter multitudinẽ cauſarũ.h.d.ſm intellectum.Iac.de are.
1 et ſuorum ſequacium. ¶ † Tractat ergo hec lex de tribus generibus cauſarum,ſcʒ de cauſis medijs,de cauſis meri imperij,⁊ cauſis ingenuitatis.circa aũt medias cauſas tria facit ſm intẽtionem Odof.q2 primo ponit ius antiquũ. Scđo ipm corrigit. Tertio correctionẽ ſuã modificat, ſeu excipit ab ea.ſcđa ibi,notionis.tertia ibi,ita tñ. In cauſis aũt meri imperij duo facit. Primo recitat ius antiquũ:⁊ nouũ cũ eo cõcordãt. Secundo rñdet cuidaʒ tacite obiectioni.prima ibi, qđ non ita,ſcđa ibi,qđ vſqꝫ adeo.tacita obiectio erat in hunc moduʒ,ſi cauſe nõ poſſunt delegari, ergo minuit̃ poteſtas ordinarij,qđ eſt abſurduʒ. ad hoc rñdeo,ꝙ iſtud nõ eſt minuere,ſʒ ſibi reſeruare ꝓpter excellentiã iuriſdictionis,vñ non eſt diminutio,ſʒ honor.h.d.ſm Odof. ¶ Vlterius verſi.dũ tñ.nõ ſubdiuidit̃,ſʒ eſt clarus ſm odof. ſed ſʒ intellectũ Ia.de are.aliter dʒ intelligi hec lex.nã circa medias cauſas quatuor facit. Primo recitat ius antiquũ. Scđo illud corrigit. Tertio excipit duos caſus a correctione. Quarto declarat ſeipm:dicẽs qđ intẽdit corrigere ius antiquũ quãtuʒ ad ſnie ꝓlationẽ,nõ q̃tũ ad cognitioneʒ. ſcđa ibi,notionis.⁊ cõſtructa eſt cũ verbo placet qđ eſt in principio legis.tertia ibi,ita tñ. quarta ibi,qđ vſqꝫ adeo,omiſſo ver.qđ nõ ita. In cauſis vero meri imperij non ponit niſi vnũ dictũ. et in cauſis ingenuitatis nõ ponit niſi vnum aliud di-
2 ctum ſm intellectũ Iac.de are.⁊ alios. ¶ † Tu dic cõcluſiue cõiungẽdo oĩa predicta,ꝙ aut loquimur de medijs cauſis,aut de maximis meri imperij.aut de cã ingenuitatis. Primo caſu refert aut ordinarius nõ eſt impeditus,vel leuiter ĩpeditus.⁊ nõ poteſt delegare ſentẽtie prolatiouẽ:vt dicto ver.qđ vſqꝫ adeo.⁊ hoc ſecũ rapit mediuʒ cauſe ⁊ principium:vt indelegabilia ſint:vt.š.de iudi.aut.ad hec.aut vult delegare aliquã parteʒ

a ¶ Relationi.vide Bar.in trac.ad reprę.in verſi.per nũtium.
b ¶ In officio.vide Bal.in.l.mãcipia ĵ.de ſer.fug.
c ¶ Sufficiẽter.adde.l.nullum.et ibi Bal.ĵ.de teſti.
d ¶ Quero hic vtrũ delegat⁹ poſſit punire,vide Inno.in c.ij.de fideiuſ.⁊ i.c. dilectus.de penis. ⁊ ibi doc.Bal.in.l. diuus.ff.de falſis. And.Barb.
e ¶ No.ꝙ inter.no. ꝙ qui authoritatẽ non habet,authoritatẽ nõ concedit. de conſe.diſtin.iiij. c.qño.⁊.c.daybertum.j.q.vij.And. Barb.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

preter iſta tria ſubſtantialia: ⁊ tunc pôt: vt in ver.
qđ vſq̃ adeo. aut in totū vult delegare: ⁊ tūc aut
eſt occupatus maximis occupationibus: q͛ pro
pter occupationes publicas, vel ꝑpter multitu
dinem cauſarū inenitabiliū: ⁊ tunc pôt in totum
delegare: vt in verſi. ita tñ. Si vero loq̄t in me
ro imperio: illud eſt indelegabile, etiā ſi emergāt
occupationes maxime: vt in verſi. qđ nō ita. ſi ve
ro loquit de cauſa ingenuitatis: ⁊ libertinitatis.
⁊ idē ꝙ in mero imperio: ſecus ſi ſit queſtio ſerui
tutis ſm Ja. de are. In tex. nō poſſent ꝑpter le
uem impotentiā, vel voluntatem: al's eſſet cōtra
tex. ita tñ. ⁊ ꝯtrariet iſta lex ſibi ipſi: qđ eſt abſur
dū. In tex. dabant. id eſt delegabāt. In tex. dun
di. etiā in totū, nō reſeruata ſibi ſententia, ſi nolūt
eā ſibi reſeruare. In tex. quod vſq̃ adeo. ſ. quod
dictū eſt, corrigendo ius antiquū ſm Ja. de are.
In tex. iudicia. i. diffinitiu⁹ calculus, qui nō pōt
delegari, quaſi dicat, ꝙ poſſunt delegari reliqua:
vt. ꝟ. de iudi. aut. ad hec. in prima parte aut. ſm
Ja. de are. in tex. ex officio. ex iſto colligit ꝙ iſte
ver. in mero imperio loquitur. itē in mixto, ſcdm
3 quoſdam. ¶ † No. primo ꝙ olim medie cauſe, id
eſt pecuniarie, que iure actionis ventilantur, ⁊ ex
pediunt, excedunt ſummā trecentorū aureorum
legalium, poterant delegari quoad cognitionē
⁊ diffinitionem, etiā leuiſſima, vel nulla cauſa im
pedimēti ſubſiſtente. ſed hodie reſtricta eſt pote
ſtas: vt nō poſſit hodie ordinarius delegare ſen
tentiam: ⁊ per cōſequens debeat ipſe cognoſcere
ſemel in principio, ſemel in medio, ⁊ poſtea diffi
nire. Reliqua vero pôt delegare: vt hic cōiuncta
4 aut. ad hec, ſm verū intellectū. ¶ † Scdo no. ꝙ
propter publicas occupationes, ⁊ propter cauſa
rum multitudinē iſte medie cauſe poſſunt in to
tum delegari: nam ex quo nō poſſunt per ordina
riū cōmode decidi, lex quodāmodo cū eo diſpen
ſat: vt poſſit per aliū, quod non poteſt per ſe. ⁊ ne
ceſſitas facit iuſtum id qđ alias nō erat iuſtum.
arg. ff. de cura. furi. l. ab agnato. ⁊ de manu. teſta.
l. qui potuerūt. ⁊ de fideicōmiſ. liber. l. cum fidei.
5 ⁊. l. i. de offi. conſu. ¶ † Tertio no. ꝙ illud qđ eſt
ſtatutum ad reſtringendū, non habet ampliare.
vnde lex noſtra que vult reſtringere delegatiōes
cū quadā exceptione, nō intendit per exceptionē
iſtam ampliare delegationes olim ꝓhibitas: vt
6 in cauſis meri ⁊ mixti imperij. ¶ † Quarto ⁊ vl
timo no. ꝙ reſeruationes nō intelligunt detrahe
re ſuperiori poteſtati, ſed eā eminētiorē reddunt:
q͛ fiunt in ſignū ſuperioritatis, cōcor. l. i. in prin.
ff. de officio eius cui mā. eſt iuriſditio. ¶ Op. dr
hic in prin. ꝙ vbi nō poſſunt cognoſcere: tñ non
delegāt, contra hoc adducit tex. hic l ver. ita tñ.
Sol. principiū loquit de leui impotentia, vel de
impotentia pretenſa, nō vera. verſi. ita tñ. loquit
de impotētia facti iuſtiſſima ꝑpter publicas oc
cupationes, vel multitudinē aliarū cauſarum. ⁊
ſic non obſt. ¶ Secundo op. ad ver. ita tamē. de
verſ. qđ non ita. Sol. ver. ita tñ loquit in cauſis
medijs: ſed ver. ꝙ non ita, loquit de meri imperij
cauſis, vel etiā mixtis, que natura ſui non pñt de
legari: nec mutant naturā ex accidentia occupa
tionum. ¶ Tertio opp. in verſicu. ꝙ vſq̃ adeo.
q͛ non poſſe delegare, eſt diminutio iuriſdictio
nis: q͛ oīs impotentia ſapit defectū, ⁊ diminutio
nē, ſed litera dr contra: quare male. rñdeo: non eſt
diminutio, ſed authoritatis cōſideratio: imo eſt
argumētum, qđ iuriſditio alta non poſſit deſcen
dere ad paruos iudices, qui non ſunt capaces ni
ſi baſſe iuriſdictionis. ¶ Quarto oppo. ꝙ cauſa
a liberalis poſſitª delegari: vt. ꝟ. vbi cauſa ſtat⁹. l.
iandudum. Sol. hic loquit qñ hincinde erat in
eſtimabilis queſtio: q͛ agit de igenuitate, ⁊ liber
tinitate, ſed ex ꝯria loquit qñ erat qđ de ſeruitu
te vnde ſeruus eſt res eſtimabilis, ſicut bos. ⁊ iō
non eſt queſtio ita maxima ſm Jacobū de are.
¶ Op. quinto, ⁊ debuit ſignari iſtud cōtrariū. ſ.
⁊ videt ꝙ cauſe meri imperij poſſūt delegari: vt
l. i. §. huius rei. ff. de offi. eius cui man. eſt iuriſdi
tio. Solu. ibi ſpeciale propter abſentiā preſidis
et non delegantur in totum, ſed vſq̃ ad ſententiam excluſiue. ¶ Sexto
opp. ad idem. ſ. de officio eius qui vicem alicuius iudi. obti. l. ſuggeſſerēt.
Solu. ibi non loquitur in delegato, ſed in ſubrogato, ſeu locum tenente,
qui habet ordinariam iuriſditionem: vt. l. i. §. a prefectis. delegatis. iij.
¶ Septimo opp. ad idem de. l. ſolet. de officio proconſu. Solu. ibi in de
legato de conſcientia legis, ſm doc. ¶ Octauo op. ad idem de. l. ſi. in fi.
ꝟ. qui pro ſua iuriſ. Solu. ibi ſpeciale in delegato principis: vt poſſit ſub
delegare cauſas meri imperij delegatas ſibi. ⁊ ſic non obſt. ¶ Nono op.
ꝙ eam mixti imperij poſſit delegari: vt. l. cognitio. §. vt poſſeſſio. de offi
cio eius cui man. eſt iuriſditio. Solu. ibi eſt cauſa mixti imperij leuis, et
ſummaria. ſed ver. quod non ita. prout intelligit in mixto imperio, intel
ligitur in cauſa mixti imperij ordinarij. id eſt que requirit plenam cauſe
7 cognitionem, ⁊ ſic non obſtat. ¶ † Quero quo modo cognoſcemus qđ
b lex iſta in prin. loquatur in medijs cauſis. Reſpondeo, ꝙ minime ᵇcauſe
indiſtincte delegantur: vt. ꝟ. eo. l. ſi. Maxime vero nullatenus delegātur
niſi in caſu abſentie. Ex hoc ſequitur ꝙ triplex eſt genus cauſarū. que
dam enim ſunt minime, quedam medie, quedā maxime. Sicut eſt poſi
8 tiuum, comparatiuum, et ſuperlatiuum ſm gloſſ. et Odoff. ¶ † Quero
iuxta hoc que dicantur cauſe minime? Reſpondeo quantum ad hunc
articulum poteſtates delegandi dicuntur minime vſq̃ ad trecentos au
reos. Sed quantum ad articulum cognoſcendi ex non ſcripto, dicuntur
minime vſq̃ ad centū aureos: vt no. in aut. de mā. prin. §. ſit tibi quoq̃,
dicet aliquis: imo debet dici magna ⁊ parua cauſa ſecundum qualita
tem perſonarum: vt no. ꝟ. de col. aut. quod locum. Sol. hic non loquitur
reſpectu perſonarum, ſed in comparatione ad medias cauſas, vel maxi
mas: ⁊ ſic non obſtat. Tertio quero. quomodo cognoſcemus ꝙ verſi. qđ
non ita. loquitur in mero ⁊ mixto imperio? Reſpondeo: quia ſit mentio
in tex. de officio, ad differentiam cauſarum que expediuntur iure actio
nis: quia ille cauſe non ſunt proprie de mero ⁊ mixto imperio. Iuxta pre
9 dicta quero †. princeps, vel apoſtolicus conceſſit alicui caſtrum per hec
verba: Concedimus tibi omnia que ſunt meri ⁊ mixti imperij, ⁊ iuriſdi
10 tionis in tali caſtro. ¶ † Modo queritur: nunquid maiores cauſe, me
die, ⁊ minores includantur in iſta conceſſione. Ad euidentiā iſtius que
ſtionis premitte ꝙ tres ſunt gradus iuriſditionis. Primus et precipu
us gradus appellatur merum imperium. Secundus ſiue medius, appel
latur mixtum imperium. Tertius ſiue minor, appellatur ſimplex iuriſdi
11 tio. ¶ † Eſt autem merum imperium poteſtas ſeuerioris vltionis, ten
dens ad publicam vtilitatem, ſeparata a commodo priuatorum ſecūdū
Ja. de are. ⁊ ſecundum iſtam diſtinctionem ſub dicta conceſſione nulla
cauſa criminalis includitur: quia cauſe criminales ſunt abſtracte a com
modo priuatorum, ⁊ tendunt ad vtilitatem publicam: vt. ff. ad. l. aquil. l.
ita vulneratus. ff. de publicanis. l. licitatio. §. quod illicite. ⁊ no. ff. de ter
mino amo. l. agraria. nec ob. ꝙ in dicta conceſſione ponitur iſtud verbū
iuriſditio: qui ponitur pro ſpecie, non pro genere: ⁊ ſic non includit me
rum imperium: quia diſtinctio certarum ſpecierum non includit totum
genus: vt plene legitur ⁊ notatur in. l. queſitum. §. vlti. ff. de fund. inſtru.
⁊ in. l. heres meus. §. due ſtatue. ff. de lega. iij. Sed ſi nos attendimus gl.
que eſt in. l. Imperium. ff. de iuriſ. om. iudi. non omnes cauſe criminales
ſunt meri imperij, ſed ille demum que adimunt vitam, libertatem, vel ci
uitatem. idem ſi tendunt ad membri mutilationem, que autem pecunia
riam continent condemnationem, non dicuntur eſſe meri imperij: vnde
leuia crimina que non tendunt ad predictas ſuperiores penas, non ſunt
ſub mero imperio: quia non ſunt ſub gladij poteſtate: forte ideo Jaco.
de are. in diffinitione ſua adiecit illud verbum, ſeuerioris vltionis: vt di
ſtingueret inter ipſas criminales cauſas, quia quedam ſunt meri impe
rij, quedam non. facit in aut. de defen. ciuita. §. audient. ſed Guil. de cu.
tenent indiſtincte ꝙ omnes pene criminales principaliter infligende infli
gantur ex meri imperij poteſtate: quia reſpiciūt principaliter publicam
vtilitatem, ⁊ abſtracte ſunt ab omni commodo priuatorum, ⁊ ex poteſta
te que appellatur imperium, pendent, facit. ff. de penis. l. hodie. Bar. di
cit idem: q͛ dicit quod merum imperium eſt quod expeditur iudicis offi
cio nobili, ⁊ reſpicit publicam vtilitatem: vt. l. Imperium. ff. de iuriſdic.
omnium iudicum. Et ſi Barto. accipit officium pro poteſtate: bene di
cit. ſicut accipitur in tractatu officiorum. ſ. de officijs. in diuerſis titu
lis in ſuis tractatibus. Si vero accipit officium iudicis magis ſtricte,
non dicit verum: quia accuſationes expediuntur iure actionis: ⁊ non offi
cio iudicis. ⁊ in hoc differt accuſatio ab inquiſitiōe: vt. ff. de mu. ⁊ hono.
l. reſcripto. §. ſi quis accuſatorē. ſi autē iſte pene venirent incidenter in ci
uili proceſſu: tunc nō dicerentur eſſe meri imperij: quia incidentia regu
lantur ſecundum principale cui incidūt. ⁊ ad hoc bene facit. l. ij. ſ. de pa
ctis. ⁊ argumen. ſ. de iudi. l. quoties. ¶ Apparet ergo ſub dicta conceſ
ſione criminales cauſas ſiue per accuſationem, ſiue per inquiſitionem ex
ercendas, non includi. Alij tamen tenent gloſſā. l. imperium. qđ vbi per
penam non exercetur gladij poteſtas circa mortem mutilationem liber
tatis vel ciuitatis amiſſionem, ſed circa meram penam pecuniariā tunc
dicitur ꝙ iſte cauſe dicuntur eſſe mixti imperij. vel iuriſditionis. ⁊ ſic in
cludantur in conceſſione: quia lex Imperium. de iuriſditione omnium
iudicū. in diffinitiōe meri imperij ponit gladij poteſtatem. Moder. do.
12 tenent cōiter opi. precedentē al's opi. Ja. de are. ¶ † Sed quid habens
merumᶜ imperium ⁊ mixtū, ⁊ iuriſditionē in caſtro dicit ita: do tibi ca
ſtrum

a ¶ Liberalis. ad ꝙ Bar. in. l. nec q̃ cū. §. vbi decretū. ff. de offi. procō. ⁊ in. l. ſi quis libertatem. et ibi tex. ff. de pe. he.

b ¶ Minime Ang. hic dicit duo ꝑā reorū, iuxta not. in aut. niſi breuiores ꝟ. de ſent. ex breuic. recitā. ⁊ vide Guil. ⁊ Bar. in. l. Imperium. ff. de iuriſdic. om iudi.

c ¶ Merum, vide Jo. an. l addi ſpet. e. tit. §. j. ver. licet q meri. ⁊ Ange. in. l. Imperiū. l. iij. col. ff. de iuriſ. om. iud. et Bal. in lec. antiqua.

☞ Adde Iſtuz l. l. ſi. ff. de ꝯſti. pri. ⁊ ibi oīno per do. meū do. Jaſ. max. col. ij. cū alijs ꝯcor. ibi per eū ſig. Joā. an. in addi. ad ſpe. in ti. de iuriſd. om. iud. in ver. q̄ antē. l addi. c. Rax. alex. in. l. j. col. xv. ver. et ex his infert. ff. de iuriſdi. om. iudic. et in. l. iij. l col. xiij. v. et ex his verbis. ff. de acqui. poſ. ⁊ dixi in trac. cl'arū, in cla ꝯſtu. ver. cōmitto tibi caſtrū, ⁊ in ver. pleno iure. Celſus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtrū cū plena iuriſditione, nec diſtinguit ſpecies iuriſditionis, nūquid in
cludit merū imperiū. dic ꝙ ſic: q: noīe caſtri territoriū ſignificat̄. cui ieſt
merū ⁊ mixtū imperiū: vt. l. j. §. cū vrbē. ff. de offi. ṗfec. vr. Hec no. Ber. ex
tra de offi. dele. c. qd trāſlationē. ꝑ quo facit qđ no. Jun. de offi. deleg. c.
ṗterea. ſup verbo plenariā. Nā iſta dictio plenariā. ſignificat mixtū ⁊ me
rū imperiū. facit qđ no. de fo. compe. ꝯqueſt⁹. de verbo. ſig. c. veniēs. ⁊ de
fo. cōpe. c. j. i cle. ꝑ Guil. de mōte lau. de reli. ⁊ vene. ſancto. c. decet. li. vj.
ꝑ Jo. an. ¶ Ex hoc ergo ꝯcludit̄ ꝙ ſub dicta ꝯceſſiōe non icludunt̄ niſi
ciuiles cāe. i. cognitio ⁊ diſpoſitio ciuiliū cāruʒ, quarū quedaʒ ſunt mixti
imperij, q̄dā iuriſditiōis, vt gl. ꝙ cāe mixti imp̄ ſunt oēs q̄ delegari nō
pñt. Dicūt doct. ꝙ cāe mixti imp̄ij ſunt oēs q̄ expediunt̄ officio iudicis.
⁊ nō ꝑueniūt ex neceſſitate actiōis: vt eſt noui iuris collatio. vt in bono.
poſ. decernēda. Jtē decreti īterpoſitio ſup alienatione rei minoris, vel ſu
per neceſſaria ꝯfirmatiōe alicui⁹ ꝯct⁹: vt. l. cū hi. §. ṗtor. ff. de trāſac. Jtē
13 in poſ. realiter mittere: vt. l. iubere cauere. ff. de iur. om. iu. ¶ † Quero er
go nūqd ille cui eſt facta ꝯceſſio poſſit dare tutorē, vel curatorē. ⁊ videt̄
ꝙ nō: vt. l. iuito. §. tutoris datio. ff. de teſt. tute. Jn ꝯtriū vr̄ ex diffinitiōe
ṗdicta qđ credo veri⁹. ¶ Nō ob. §. tutoris datio. q: dico ꝙ non eſt mixti
14 imperij. ſ. ꝯtētioſi: ſʒ volūtarij ſic: ⁊ ſic nō ob. ¶ † Scdo q̄ro: nūquid ille
a poſſit ibideʒ legitimare[a], vel reſtituere fame, vel hmōi. Breuiter dico ꝙ
non: q: iſta ſunt reſeruata ṗncipi: nec de facili ꝯcedunt̄. ⁊ iō non icludunt̄
ſub vbis gn̄alib⁹: vt i aut. q. mo. na. effi. ſui. §. vlt. col. vij. ff. de poſtul. l. j.
§. de qua. ⁊ qđ no. ꝑ Jnn. extra, de fid. inſtr. c. cū. p. tabelio. Sʒ nūquid ē
bona doctrina gl. ꝙ ōlegabilia ſunt iuriſditiōis, ⁊ ꝙ oīa idelegabilia ſūt
meri ⁊ mixti imp̄ij: dic ꝙ nō. nā in mero ⁊ mixto imp̄io ⁊ in iuriſdtiōe eſt
ꝯſiderare qđ delegabile, ⁊ qđ idelegabile. nā i mero imp̄io eſt cōſiderare
tria gn̄a cauſarū: q: q̄dā ſunt magne, ⁊ iſte ſm̄ oēs nō delegant̄: niſi ꝯtin
gat ṗſidē abeſſe cā reipublice, vel ſi neceſſariā moraʒ patit̄ in itinere, vel
qn̄ ꝑconſul ſuo delegato mādat. Ex his caſib⁹ ſoliū cognitio mādat̄: vt
in. l. j. §. hui⁹ rei. de offi. ei⁹ cui mā. eſt iuriſd. ⁊. l. ſolēt. de offi. ꝑcō. Quedā
ſunt medie: vt relegatio, ⁊ grauis cohertio, tn̄ nō excedēs relegationeʒ: ⁊
tūc etiā nō delegant̄, niſi in caſib⁹ ſupradictis: ⁊ tūc etiā quoad deciſionē
delegant̄: vt. l. ſi qđ erit. de of. ꝑcō. q̄dā ſunt minime: vt modica coercio: ⁊
iſte delegant̄ indiſtincte: q: ꝯpetūt iure magiſtrat⁹: vt in. d. §. audiēt. ⁊. ff.
15 de offi. ei⁹. l. j. q̄ vero. ¶ † Jtē i cāis mixti imp̄ij ē ꝯſiderare quaſdaʒ ma
gnas: vt ſunt ille q̄ reqrūt plenā cāe cognitionē: ⁊ ille nō delegant̄. Que
dam ſunt leues: vt q̄ nō reqrūt plenā cāe cognitionē, ⁊ ille delegant̄. licet
ſint mixti imp̄ij: vt. l. nec quicquā. §. vbi decretū. de offi. procō. ⁊ leg. exce
pto ꝙ in poſſeſſionē miſſio re ipſa, q: reſpicit territorium, ⁊ ſine territorio
eſſe nō pōt: tūc nō pōt delegari: vt not. in. l. iubere cauere. q: in delegatuʒ
nō trāſit territoriū. Jtē in cāis iuriſditiōis eſt ꝯſiderare tres ſpecies cau
16 ſarū: nā ſunt magne cāe, quedā medie, q̄daʒ minime. ¶ † Cauſe magne:
vt q̄ſtio ſtatus: ſʒ gl. dicat ⁊ ponat in cāis mixti imperij, ⁊ male. Et in hac
cā vt Ja. de are. ꝙ aut ē q̄ſtio igenuitatis, ⁊ libertatis, ⁊ nō pōt delegari
vt hic in fi. Aut eſt q̄ſtio ſeruitutis ⁊ libertatis: ⁊ tūc ē delegabilis. ſicut
ſi eſſet q̄ſtio de dñio cuiuſdā rei vilis: vt. l. iamdudū. j. vbi cā ſtat. ſed hoc
17 nō credit Jac. bu. ꝑ. l. i. j. de ordi. iudi. ¶ † Cauſe medie[b] ſunt ille q̄ exce
b dunt. ccc. aureos. ⁊ in his dic ꝙ aut ṗſes nō multū occupat̄, aut ſic. Pri
mo caſu nō poteſt cām in totū delegare: licet ſit iuriſditionis: vt hac. l. in
prin. pōt tamen quātū ad cognitionē delegare, ſed reſeruata ſibi ſenten
tia: vt hac. l. verſ. qđ vſq; adeo. ⁊ tūc dʒ ter cām audire: vt. ſ̄. de iudi. aut.
18 ad hec. ¶ † Quedā ſunt cauſe minime[c]: vt ille q̄ nō excedūt ſummam
c ccc. aureo. ⁊ in his dicūt qdā ꝙ ṗſes nō poterat olim cognoſcere, ſed ha
bebat neceſſe delegare. Hodie vero pōt ꝑ ſe cognoſcere: ſed male dicūt: q:
etiā ⁊ olim ⁊ hodie poterat ꝑ ſe cognoſcere, ⁊ delegare: vt. l. ſi. j. eo. ⁊ ſic in
ueniēs in quolibet genere cauſarū, ſiue ſint meri imperij, ſiue mixti, ſiue
iuriſditionis, qđ quedam ſunt delegabiles, quedā nō ſecundū Jac. but.

¶ Lex tertia.

PLacet. ¶ Judices delegati debent iudicare, nec poſ
ſunt ad delegātē remitrere. ⁊ ab eis pōt appella
ri. h. d. ¶ Not. hic de libera facultate appellandi a diffinitiua.

¶ Lex quarta.

PLacuit. Si iudices delegati ſunt impediti, dʒ cauſa
alijs cōmitti, vel ꝑ delegantem ad vlteriora
procedi, ⁊ terminari. h. d. Jn text. ibi, ꝑſequēdis. ¶ Nota hic
d expreſſum ꝙ morte[d] vel reuocatione delegati non finitur in
ſtantia: ſed ex eiſdem actis per ſubrogatum, vel ordinariū proceditur. h.
d. Licet Jnn. de hoc dubitauerit.

¶ Lex quinta.

QUedam. Cauſe minime iuriſditionis poſſunt indi
ſtincte delegari. h. d. c. Jn text. ibi, humi
ra. ¶ No. qui dicantur iudices pedanei. Bal.

¶ Qui pro ſua iuriſditione ⁊c. Rubrica.

1 Delegatio valet, ſi cauſa pertinet ad iuriſditionem delegantis.
2 Delegatus principis poteſt delegare omnem cauſam.
3 Sententia nulla propter defectum iuriſditionis, an poſſit conſenſu par
tium confirmari.
4 Cauſa an poſſit delegari non ſubdito.
5 Judex incompetens delegauit cauſam habenti iuriſditionem ordina
riam, tamen partes ſcienter litigauerunt an pro
ceſſus valeat.
6 Delegans ſi non habebat iuriſditionem a prin
cipio, tamen pendente proceſſu ei ſuperuenit, an
proceſſus valeat.

¶ Lex vnica.

IN cauſarum. ¶ Non pōt delegari cauſa que
ad iuriſditionē delegantis non
ꝑtinet. ⁊ ille cui delegat̄ debet
eſſe de iuriſditione delegantis.
Jtem cū delegatus principis ſubdelegat, appel
1 latur ad ipʒ. h. d. ¶ † No. ꝙ ita demū vʒ delega
tio, ſi cauſa que delegat̄ pertinet ad iuriſditioneʒ
e delegātis. ¶ Scdo no.[e] ꝙ delegatio facta ab i
competenti iudice, eſt ipſo iure nulla. ¶ Tertio
no. ꝙ nō eſt neceſſaria appellatio. ratio eſt: quia
appellat̄ a non iudice. Et per hoc dico ꝙ tēpora
fatalia non habent locū in nullitate q̄ ꝑcedit ex
defectu iuriſditiōis: q: ibi appellatur a priuato.
facit qđ not. in. c. j. de ſequeſtra. poſ. ⁊ fru. in cle.
¶ Quarto not. ꝙ iuriſditio deficiens in cauſa,
deficit in cāto. ¶ Quinto no. ꝙ vbi deficit iuriſ
ditio, proceſſus partiū eſt nullus: nec hʒ ibi locuʒ
ꝑrogatio: vn̄ lʒ iuriſditio ordinaria poſſit proro
gari, delegata tn̄ a iudice incōpetenti nō pōt pro
2 rogari vlterius. ¶ † Sexto no. ꝙ delegat⁹ ṗnci
f pis pōt oēm cāʒ ſubdelegare[f]. dicit Gui. de cug.
ꝙ etiaʒ cauſa meri imperij pōt ſubdelegari: q: ex
quo princeps delegauit ſibi, immutauit naturaʒ
cauſe. ⁊ fecit eā delegabilē ſm̄ Gui. de cug. ſʒ Ja.
bu. reſtrigit tex. ad cās naturaliter delegabiles.
¶ Ego credo ꝙ opi. Guil. ſit verior: q: text. dicit
nullo perſonarū cauſarū ve habito tractatu etc.
q: ergo dicit nullo, nō debemus facere differētiā
inter cās delegabiles, ⁊ non delegabiles: q: prin
ceps delegādo vt dixi. naturā cauſe immutauit.
¶ Vltimo no. ꝙ qn̄ delegat⁹ principis ſubdele
gat, nō adhibet̄ diſtinctio perſonarum: q: quili
bet debet ei parere, cū in cauſa ſibi cōmiſſa ſit ma
g ior[g] quolibet ordinario, poſt principē: vt. ff. de mi
3 no. l. minor. ⁊ de offi. dele. c. ſane. ¶ † Quero nū
quid ſnīa nulla ꝑpter defectum iuriſditionis poſ
ſit per cōſenſuʒ partiū confirmari: dicit gl. ꝙ aut
cōſenſus precedit ſnīam, ⁊ nō tenet cōſenſus. aut
ſnīa precedit cōſenſum, ⁊ tunc cōſenſus facit ſen
tentiā valere: vt. l. ij. j. cōia vtri. iud. veritas eſt ꝙ
neutro caſu vʒ ſnīa, vt ſnīa: vt. j. de iuriſ. om. iu. l.
priuatorū. ſed ipſe cōſenſus pōt valere tanq̄ pa
ctum. ⁊ ita intelligitur. d. l. ij. ſʒ alios do. ⁊ Bar.
4 ¶ † Scdo quero, nūquid cā poſſit delegari non
ſubdito. Rn̄. aut delegatus iſte acceptat ⁊ pōt
delegari, aut nō acceptat: ⁊ non valet delegatio.
vt. ff. de iuriſ. om. iudi. l. eum qui. ⁊ dic vt ibi no.
5 ¶ † Tertio q̄rit̄. pone ꝙ iudex incōpetēs[h] dele
h gauit cām cuidā hn̄ti ordinariā iuriſditionē: non
tn̄ i illa cā partes ſcīēter litigauerūt, querit̄ vtrū
valeat ꝑceſſus. gl. hic ſentit ꝙ ſic: q: vʒ tanq̄ act⁹
i coram ordinario ex iuriſditione prorogata, non
k tanq̄ coram delegato[i]. Pe. dicit[k] ꝙ ſi proceſſit

a ¶ Legitimare, vide Bal. i. l. per hāc. in. iiij. col. j. de tēpo. ap. ⁊ an poſſit
delegari, vide Bal. in. l. ſi. in prin. j. de re iudi.

b ¶ Medie. ſed Ang. hic poſt Bar. appellat iſtas magnas cauſas iuriſ
ditionis. hic reprehendens glo. alle. in aut. de defē. ci. §. audient. ⁊. §. iu
dicare. medias aūt appellat cauſas. cc. aureo. ⁊ abinde. j. vſq; ad metam
cauſe viliſſime ⁊ mi
nime. ſʒ caue: quia
forte verior eſt ſnīa
Ang. ꝙ cauſe ma
gne intelligātur vl
tra. cc. aureos. ⁊ de
illis intelligat̄ tex.
in aut. ad hec. ſ̄. ti.
ij. in princ. vbi dr̄ ꝙ
etiā ſi publicis oc
cupationibus oc
cupat⁹ ſit, non poſ
ſit cōmittere ꝑrola
tionē ſententie ꝑut
hic dr̄ ſed ſi eſſet de
medijs cauſis, de
beret poſſe cōmit
tere vſq; ad ſenten
tiam iclūſiue. ſi eſt
publicis occupatio
nibus impeditus:
vt in ver. ita tn̄. ſm̄
cōem intellectum.
et iſtud etiaʒ ſentit
Jac. bu. ⁊ Bal. i d.
aut. ad hec. in fin. ſ.
col. ſed tn̄ vr̄ eſſe ꝯ
tex. hic in fi. q vult
ꝙ nullo mō poſſit
magna cā iuriſdi
tionis delegari: vt
eſt cā igenuitatis.
Cogita. et ideo for
te dici poſſet ꝙ nō
ſit verus intellet⁹
Ja. de are. ſʒ verior
eſt prima opin. veʒ
ꝙ iudex niſi ſit im
peditus, nihil poſ
ſit de medijs cau
ſis delegare, ſed ſi
ſit impedit⁹: poſſit
ſm̄ formā illi⁹ aut.
lʒ Bar. in. l. impe
rium. alr̄ dixerit. ff.
de iuriſd. om. iudi.
⁊ ibi dixi.

c ¶ Minime. Jn i
ſtis ponit exemplū
Angelus puta in
ſumma duorum au
reorū. iuxta not. in
aut. niſi. j. de ſen. ex
breui. re. Batol. et
Bal. in. l. Jmperiū
ff. de iuriſ. om. iud.
⁊ Bar. in. l. neq̄ q̄
§. vbi decretum. ff.
de offi. procon.

d ¶ Morte. add. l.
mortuo iudice. cuʒ
ibi no. ff. de iud. et
qđ no. Bal. in. l. ꝑ
perandum. §. ſi autem vtraq;. in fi. ſ̄. de iudi.

e ¶ Secundo no. vidē gl. ⁊ doc. in. c. ſuper queſtionum. §. porro. ff. de offi.
deleg. per iſtum tex. And. Barb.

f ☞ Poteſt omnē cauſam ſubdelegare. Adde qđ poſui in apoſt. ad iſtā
in. l. a iudice. nu. ij. in verſi. fallit in delegato principis. ſ̄. de iudi.

g ¶ Maior. Add. c. paſtoralis. extra de offi. or. dixi poſt Salic. in aut. ad
hec. ſ̄. de iudi.

h ¶ Jncōpetens. vide Bal. in. l. eū qui. ff. de iur. om. iu. ⁊ gl. hic tenet Ja.
de are. ⁊ Ja. bu. ⁊ pro ea facit. l. ij. §. cōuenire. ⁊ ꝙ ibi doc. ff. de iud. ⁊ cuʒ
Bar. tranſit. Ant. de bu. in. c. cum officij, hic alleg. ⁊ vide per Luddo. ro.
in. l. i. §. ſi quis ita. ff. de verb. obli.

i ¶ Delegato. contra tenet Ang. in. l. i. ff. de iudi.

k ¶ Pet. dicit. Sed idē Bal. in. l. nō codicillum. C. de teſta. ⁊ in. l. i. C. de